

Tekom 2 mesecev je samo pet bank zaprlo vrata. Finančni položaj ugoden

Washington, 25. marca. Ogledni denar, zvezni zakladničar, je danes naznanil, da se je finančni in ekonomski položaj definirano obrnil na boljše, odkar kongres in predsednik sodelujeta, da so banke odprte in se spravi skriti denar v promet. Mills navaja tozadevne statistike. Odkar je stopila v akcijo finančna korporacija, ki jo je ustvaril kongres, so banke prenehale zapirati vrata. Le redko se čuje tupatam, da je kaka manjša banka prenehala s poslovanjem. Počasi tega pa so ljudje začeli prilagajati denar na dan, ki je bil doslej skrit. V treh tednih se je pojavilo \$157,000,000 tega skriven denarja v javnosti. In skritega denarja v javnosti. S tem je največ pomagano bankam, ki lahko redno poslujejo in izplačujejo, in se denar drži v kroženju, kar vzbuja splošno zaupanje. Zvezna finančna korporacija je zahtevala nadaljnjih \$100,000,000 za pomoč bankam. Doslej je založila že \$250,000,000, in nadaljnjih \$100,000,000 pride te dni v promet. To je po glavnini vzrok, da so banke prenehale zapirati vrata in da so pet normalno poslujejo. Banke so danes bolj varne kot kdaj prej, ko imajo za seboj poluradno zvezno garancijo. Mills naznaja, da je od 1. januarja do 19. januarja, 1932, zaprlo 95 bank vrata, in od tedaj jih je zaprlo sedem bank, toda od 19. januarja, do 19. marca, 1932 je zaprlo vrata samo 5 bank, in tri izmed teh zopet poslujejo. Da banke zopet normalno po-

Duhoven in admiral iščeta otroka Lindbergha

Washington, 25. marca. Policija v tem mestu je danes z mrzlično naglico začela iskati nekega Harry Fleischera, voditelja banditov v Detroitu, o katerem se trdi, da je v zvezi z odložitvijo otroka Lindbergha. Slehermi policist je dobil povelje držati se gotovih navodil pri iskanju. Policija je dobila tajno sporočilo, da je Fischer dospel v Washington, z enim pomočnikom, eno žensko in otrokom. Fischer, katerega so pozneje štiri osebe spoznale po fotografiji, je iskal stanovanje. Prišel je s svojim pomočnikom pred neko hišo, dočim je ženska z otrokom čakala v avtomobilu. Medtem pa se je izjavil pastor Peacock v Norfolk, Virginia, da je v nekaki zvezi z banditi, ki so otroka odpeljali, zaeno z nekim upokojenim admiralom. Pastor je gotov, da bi Lindbergh baby kmalu zopet izročen staršem. Toda policija ne veruje dosti temu sporočilu.

Mrs. Mooney nevarno zbolela

Detroit, Michigan, 25. marca. Mrs. Mary Mooney, mati zaprtega Tom Mooneya, je tu nevarno zbolela, ko je hotela govoriti v prid svojega sina pred zbrano množico 3,000 ljudi. Zdravniki so ji prepovedali nastop. Mati je stara 84 let in se boje najhujšega za njo.

Medvedi crkajo

Radi slabih časov in depresije crkajo medvedi v zoologičnem vrtu v Clevelandu. Te dni sta poginila dva medveda, dočim sta dva nadaljna bolna.

Tudi ženske, ki redijo družine, težko trpijo v teh časih krize

Washington, 25. marca. Zvezni urad za žensko zaposelnost je upeljal preiskavo, ki naj dožene veliko odgovornost, naloženo ameriškim ženskam radi gospodarske depresije. Urad podaja javnosti nekaj statistike, kakor jo je nabral med delavskimi ženami v državi Indiani, ki je značilna tudi za vse druge države. 3,245 gospodinj je bilo vprašanih glede današnjih razmer. Dognalo se je, da v 368 družinah, kjer je mož brez dela, je danes žena edina, ki zasluži kak dolar za prehrano družine. 53 poročenih žen se je moralo z možem in otroci preseliti k sorodnikom, ker sami niso mogli več shajati. Skoro polovica 2,700 družin, pri katerih se je vpraševalo, ni imelo nikogar, ki bi hodil stalno na delo. Izmed neporočenih žensk jih je pa več kot polovica, ki nimajo nobenega zasluga in so odvisne ali od javne podpore ali pa od sorodnikov. Poleg tega se je pa onim ženskam, ki so zaposlene, skrajšala delovna doba in skrčila tudi plača. 1,100 žensk poročen, da so se skrčile delovne ure, in 1,700 žensk poročen, da so jim znižali plačo. Dočim je bila še leta 1929 povprečna plača za ženske delavke \$18.00 na teden, se je ta svota tekom leta 1931 znižala na \$13.00 na teden povprečnega zasluga.

V Farrellu odprejo tovarne za delo

Farrell, Penna., 25. marca. — American Sheet & Tin Plate Co. začne s poslovanjem 4. aprila. Tovarna je bila zaprta dva meseca. Kot se poroča, bo poklicanih začasno 2000 na delo, dočim se novih delavcev ne bo sprejemalo, pač pa se vrnejo le stari na delo.

Ruski kmetje se baje upirajo boljševikom

Bukarest, 25. marca. Poročile, ki jih prinašajo ruski kmečki begunci, ki so dospeli na romunska tla, pravijo, da so se kmetje v provinci Moldaviji upirali boljševikom, in da je več kompanij rdeče armade dezertiralo. Poročila prihajajo iz romunskih virov, ki niso zanesljivi.

Premajhna kazen za zlobnega reformatorja

Chicago, 24. marca. Tu je bil obsojen 65 letni suhač in pridigar za prohibicijo, Daniel Gilday na zapor od enega do 14 let, ker je nevarno obstrelil nekega 17 letnega boy scouta. Dečko je dobil Gildaya zelo pijanega na cesti ležati, in mu je hotel pomagati na noge, ko je Gilday potegnil revolver in ustrelil.

Odpotovali v domovino

Potniška trdnjava August Kolander, ki ima svoj urad v S. N. Domu, nam naznaja, da je te dni odposlala tri rojake v staro domovino. Marion Kolenc je odpotoval te dni s parnikom Vulcanica, Mat Medvedič in Steve Kolmanič sta pa odpotovala z Ile de France. Vsem želimo prav srečno pot.

Prijetno petje

Jutri bodo peli tekom hrvatske radio ure, od 4. do 5. popoldne na radio postaji WJAY pevci cerkve sv. Pavla, ki so znani po svojem izvrstnem nastopu. In tamburaški orkester "Hrvatski Sinovi" bo proizvajal več izvrstnih komadov.

* Nemška vlada je prepovedala zborovanje fašistov.

Najvišja sodnija države Alabame potrdila smrtno obsodbo zamorcev

Montgomery, Alabama, 25. marca. Najvišja sodnija države Alabame je danes potrdila prvotno razsodbo nižje sodnije, ki je obsodila osem mladih črncev na smrt, ker so kriminalno napadli dvoje mladih deklet na nekem tovornem vlaku. Edino izjemo je naredila najvišja sodnija z enim izmed obtoženih, katerega obsodbo je zavrgla, rekoč, da je bil ob času zločina še mladoleten. Za drugih sedem je pa najvišja sodnija odločila dan 13. maja, da morajo v smrt. Pričevanje na sodniji je prineslo na dan, da se je nahajalo marca meseca, lanskega leta, dvoje belih deklet, Ruby Bates in Victoria Price, na pohajkovalni poti iz Chattanooga, Tennessee, v Huntsville, Alabama. Dekleta so bila v družbi kakih sedem belih fantov v vozu tovornega vlaka, ko je udrl v isti voz kakih 12 zamorskih fantov. Med belimi in črnimi fanti se je takoj pričel boj. Zamorci so pomateli bele fante iz voza, enega za drugim, potem so pa zamorski fanti eden za drugim posilili bela dekleta. Devet teh fantov je bilo prijetih kmalu potem, ko se je vest o tem raznesla med ljudi. Fantje bi bili na mestu linčani, da ni prihitelo vojaštvo, ki je bilo v naglici sklicano. Ostali so pobegnili. Prvotna sodnija je spoznala osem zamorskih banditov krivim, enega pa oprostil. Obravnava se je vršila v Scottsboro, pod vojaškim nadzorstvom. Več kompanij milice je s nasajenimi bajoneti držalo množico proč od sodnije. Najmanj 10,000 ljudi je prišlo v mesto na dan sodbe. Za te obsojene zamorske fante se zadnje čase poganjajo zlasti komunisti, kar je položaj črnih še poslabšalo.

Kako so izposojevali!

Obtožnica proti okrajnemu blagajniku v Clevelandu, republikancu Collistru, izkazuje, da je njegov pomočnik in prva glava za njim v uradu okrajnega blagajnika, Max Goodman, si "izposodil" iz javne blagajne svoto \$5,836.84. Preiskava, sedaj upeljana, je dognala, da ima Goodman posestvo, ki je vredno samo \$8,000.00. Kako si je mogel izposoditi tako visoko svoto, je neumevno. Goodman ima tri prazne lote v Parma, Ohio, in od teh lotov ni plačal davkov že dolga leta. Svota zaostalih davkov presega vrednost vsega njegovega zemljišča. Tako ima Goodman izposojenih skoro \$6,000.00, veliko več je pa dolžan na davkih, in kako bodo to vse skupaj spravili, da bo red, o tem bo seveda govorila sodnija. Ampak kdor zna, ta pa zna!

Depresija se pozna po znižanih davkih

Washington, 24. marca. Doslej je dobila zvezna blagajna tekom fiskalnega leta od dohodninskega davka vsega skupaj \$836,688,455. Eno leto prej je pa dobila vlada od istega davka \$1,484,477,317.

Odvetniki in morilci imajo enako kri

Berlin, 24. marca. Profesor Fritz Sheff, poznani nemški bakteriolog, je v Berlinu naznanil, da so krvna telesa v truplih odvetnikov in morilcev v mnogih ozirih slična. Profesor, ki se peča s študijami krvi, je izračunal, da imamo 36 različnih vrst krvi.

V Nemčiji imajo zopet pet kandidatov na glasovnice za predsednika

Berlin, 25. marca. Pri volitvah za predsednika nemške republike, ki se vršijo 10. aprila, bo zopet pet kandidatov. Sicer prevladuje splošno prepričanje, da bo stari Hindenburg dobil ogromno večino, pa je tudi gotovo, da se bodo glasovi precej razdelili, ker je pet kandidatov v ožji volitvi. Poleg Hindenburga bo kandidiral kandidat fašistov, Adolf Hitler. Kandidat Theodor Duestenberg, ki zastopa nemško narodno stranko, je sicer odstopil in povedal svojim pristajšem, da lahko volijo, kogar hočejo, toda na glasovnici bodo še sledeča imena: Ernst Thaelman, kandidat komunistov, Gustav Winter, ki pri zadnjih volitvah ni dobil niti milijon glasov, pa vseeno vztraja pri kandidaturi, in sedaj se je oglašil še eden, Klaus Heim, vodja nemških kmetov. Sicer se nahaja ta kandidat v zaporih, kamor je moral iti v zvezi z neko bombno afero, kar pa ni preprečilo njegovim pristajšem, da ga ne bi postavili za kandidata. V svoji domačiji je že dobil potrebnih 20,000 podpisov, da postane kandidat. Seveda nihče ne vzame njegove kandidature resnim, kot tudi ne kandidature Winterja, ki se tudi nahaja v zaporih. Medtem so pa nemški socialisti že izdali parolo glede volitev, ki se vršijo 10. aprila, in ta se glasi: Hindenburg. Ravno tako, kot so socialisti leta 1914 glasovali za vojno, ravno tako bodo sedaj glasovali za patriotičnega Hindenburga. Komunistični kandidat Thaelman pa hodi čkoli in trdi, da če bo Hitler izvoljen, bo nemški narod zapleten v vojno, dočim on sam zagovarja politiko miru.

Boljševiki protestirajo glede grozodejstev

Moskva, 24. marca. Sovjetsko časopisje piše, da so romunska poročila o boljševiških izgredivih in grozodejstvih v Ukrajini preveč absurdna, da bi jih bilo treba zanikati. Romunci trdijo, da so ruski vojniki streljali na ulicah žene in otroke, ki so se upirali, ko so boljševiki rušili cerkve.

V Kanadi so odkrili mnogo novega zlata

Megantic, Quebec, 24. marca. V bližini Great Bear Lake, v Northwestern teritoriju, so odkrili nove in bogate žile zlata. Prostor je oddaljen od tega mesta 2000 milj. V dotičnem okraju se nahaja zlato v nenavadni količini, poleg tega pa tudi srebro in radij.

Aretirani Italijani

Policija je včeraj aretirala 12 italijanskih raketerjev, katere je dobila zbrane v "importni trgovini" Polizzi & Milano na Mayfield Rd. Vsi imajo kriminalne rekorde in so bili že prej kaznovani. V bližini te trgovine se je pripetilo že več umorov.

Demokratska seja

Slovenski demokratični klub v 28. vardi, v Newburgu, ima svojo sejo, ki je jako važna, v torek ob 7:30 zvečer v starih Polončičevih prostorih na 80. cesti. Prošeni so vsi člani Kluba, da so prav gotovo navzoči.

* Fašistom na Finskem je bilo prepovedano vsako aktivno gibanje v javnosti.

* V Detroitu je 5000 učiteljev dobilo zaostale plače.

Pet dolarjev za "mrtveca na mostu"

Včeraj smo naznanili, da smo razpisali tri nagrade v zvezi z rešitvijo uganke našega novega romana "Mrtvec na mostu." Najnaznanimo danes nekoliko natančneje pogoje natečaja za nagrade, ki jih dobe oni, ki uganajo, kdo je bil mrtvec, katerega je našla policija na waterlooskem mostu v Londonu dne 5. novembra 1921. Kot smo omenili, so razpisane tozadevno tri nagrade:

1. nagrada: \$5.00, dobi jo dočim, ki vpošlje najboljšo rešitev te zagonetke.
2. nagrada: \$3.00, prejme oni, kdor vsaj približno uganje, kdo je bil dočim mrtvec na mostu.
3. nagrada: \$2.00, prejme dočim, ki se bo sicer potrudil, da čimbolje uganje, a mu bo spodletelo tako, da bo "ustrelil največjega kozla." Razpisane so v celoti samo tri nagrade. Eni in isti osebi se ne more podeliti več kot ena nagrada. V slučaju, da bi moralo biti deležnih ene nagrade, se bodo izplačale dan po objavi 28. poglavja romana "Mrtvec na mostu." Rešitve zagonetke pa morajo dospeti v uredništvo našega lista najkasneje dva dni po objavi 20. poglavja. Po tem roku se ne sprejemajo nobene rešitve več pod nobenim pogojem.

Hoover podpisal postavbo Zbornica poslancev neče denarja kot davek za pivo

Washington, 25. marca. Dolgoletni boj organiziranega delavstva v Ameriki, ki se je vršil, da se prepreči izdajanje sodnijskih prepovedi v delavskih sporih, in se tako omeji oblasti zveznih sodnij, je prišel danes na konec, ko je Hoover podpisal tozadevno postavbo, katero sta predlagala senator Norris in kongresman La Guardia. Hoover sicer ni nič kaj rad podpisal tozadevno postavbo, a se je vzdržal vsake kritike, boječ se zameriti organiziranim delavcem, priobčil pa je pismo generalnega zveznega pravdnika, ki pravi, da je tozadevna nova postavba v vseh točkah pomanjkljiva in nejasna, kar bo povzročilo spletke na sodniji. Sicer so pa delavci s to postavbo končno dobili garantirano pravico, da se smejo organizirati in skupno se pogajati za svoje pravice z delodajalci, in je takozvani "yellow dog" kontrakt za vedno odpravljen. Sodniki ne morejo več po svoji volji izdajati prepovedi v času štrajkov, in vsak delavec ima pravico zahtevati porotno obravnavo, dočim je bilo sedaj vse odvisno od volje sodnika.

Metropolitan Opera bo prenehala

New York, 25. marca. Načelnik družbe, ki garantira poslovanje Metropolitan Opera Co. naznaja, da je imela opera toliko izgube v pretekli sezoni, da se ne more garantirati obstoj prihodnje sezone. Pravkar zaključena sezona izkazuje \$550,000 deficita. Kapital kot rezerva družbe je v tem izčrpana. Sedanjji odborniki so sicer sami milijonarji, ki lahko pokrijejo zgubo, toda nečejo več prevzeti odgovornosti. Tako je tudi to umetnost porušila gospodarska kriza.

Miller gre v Columbus

Župan Miller odpotuje v ponedeljek v Columbus, da se posvetuje z guvernerjem in gleda, da dobi mesto Cleveland čimprej in čimveč državne podpore za brezposelne. "Bolj kot kaj družega, se je izjavil Miller, "je potrebna podpora onim, ki ne morejo sami se preživljati."

Požigalci

Tekom enega tedna so porotniki v Clevelandu spoznali krivice požiga že devet oseb. Imena so: Feldman, Bernstein, Licatto, Ledsmann, Tedesco, Lucicero, Braunstein in Silberstein.

leži samo tri nagrade. Eni in isti osebi se ne more podeliti več kot ena nagrada. V slučaju, da bi moralo biti deležnih ene nagrade, se bodo izplačale dan po objavi 28. poglavja romana "Mrtvec na mostu." Rešitve zagonetke pa morajo dospeti v uredništvo našega lista najkasneje dva dni po objavi 20. poglavja. Po tem roku se ne sprejemajo nobene rešitve več pod nobenim pogojem.

Vsi udeleženci natečaja morajo biti naročniki "Ameriške Domovine." Od natečaja so pa izključeni prevajalec, njegova družina ter vsi uslužbenci "Ameriške Domovine" njih družine in sorodniki. Čitajte roman "Mrtvec na mostu," priliko imate ne samo do izrednega vžitka pri čitanju, pač pa da dobite tudi čedno nagrado.

Zbornica poslancev neče denarja kot davek za pivo

Washington, 26. marca. Zbornica poslancev je danes ponovno glasovala glede prohibicije v zvezi z novimi davki. Demokratični kongresman Cullen iz New Yorka je predlagal, da kongres legalizira 2.75 procentno pivo in pchira od tega davek, ki bi prinesel na leto najmanj \$350,000,000. Toda ko je prišlo do glasovanja, je bil predlog zavržen, in sicer je 216 kongresmanov glasovalo zoper in samo 132 za. Tako je očividno, da kongres ob tem času ne samo da ne želi nobene denarja od pijače, pač pa neče slišati o prodaji sploh kakke copjne pijače. Takoj po glasovanju glede piva, pa je zbornica odglasovala, da se naloži davek en cent od galone importiranega gasolina, kar zna prinesiti zvezni vladi nekako \$5,000,000 do \$50,000,000 dohodkov na leto. 12 kongresmanov iz države Ohio je glasovalo proti pivi in le 9 za, dočim je bil eden odsoten. Mokri so trdili, da dobi en milijon delavcev takoj delo, ako se dovoli prodaja dobre pive, da bo vlada dobila \$350,000,000, in da bo farmerjem mnogo pomagane. Toda vse je bilo zaman. Kongres je še vedno suh.

Lindbergh še vedno upa, da dobi otroka

Hopewell, New Jersey, 24. marca. Col. Lindbergh in žena še vedno upata, da jima bo vrnjen ugrabljeni otrok, in da zločinček ne čakajo, da se zadeva prihodnje pomiri, nakar bodo prišli na dan s svojo zahtevo. Policija naznaja, da ni dobila zadnje dneve nobenega novega sledu o otroku.

V rani mladosti

V petek jutraj je umrl mladi rojak Joseph Ile, star šele 21 let, stanujoč na 1074 Addison Rd. Tu zapušča očeta, tri brate in eno sestro. Ranjki je bil rojen v Clevelandu. Bil je član mladinskega društva Spartans, št. 198 S.S.P.Z. Pogreb ranjkega se vrši v ponedeljek jutraj pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi. Prizadetim naše sožalje, ranjkemu pa bodi ohranjen blag spomin.

Težka kazen

Stanley Sulkowski, 25 let star, oče dveh otrok, je bil včeraj obsojen na zvezni sodniji na 7 let ječe in \$8,000 kazni, ker je tekom par let odnesel banki, kjer je bil zaposlen nekako \$50,000.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

-88

No. 72, Sat., March 26th, 1932

Poslovanje v kongresu

Mr. LINTHICUM: "Toda ni ta zguba denarja, ki je tako hudo prizadela našo deželo radi prohibicije, pač pa je ta postava degradirala moralo našega naroda in naredila hinavce iz naših najboljših državljanov. Z našim predlogom ne iščemo, kako bi kršili ameriško ustavo, pač pa želimo 18. amendent tako spremeniti, da ga ljudje naše dežele ne bodo mogli več kršiti."

"Sprejmite moj predlog, in depresija bo zginila iz dežele kakor megla, ko zasine toplo sonce polpodne. Nemoralnost Zedinjenih držav, raketirstvo in butlegarstvo naše dežele bo zginilo brez sledu."

PREDSEDNIK: "Čas kongresmana iz Marylanda je potekel."

Mr. LINTHICUM: "Gospod predsednik, jaz rezerviram ostali del svojega časa."

Tu je prišel k besedi kongresman Sumners, ki je načelnik justičnega odseka poslanske zbornice, ki se je neugodno izjavil o predlogu kongresmana Linthicum. Kot smo povedali, ima predlagatelj deset minut časa govoriti, načelnik odseka pa 10 minut.

Mr. SUMNERS: "Gospod predsednik, tri minute mojega časa dovolim kongresmanu iz države Ohio, Mr. Moore."

Mr. MOORE: "Gospod predsednik, kongresman iz Marylanda, (Mr. Linthicum), je prišel v začetku, da je njegov predlog pomanjkljiv in bi sprejel dodatek, ki bi izključil saloone. Vendar, potem ko smo se posvetovali z našimi mokrimi prijatelji, so izjavili, da bodo oglasno glasovali za njegov predlog. Predlog Mr. Linthicuma dovoljuje povratek saloonov. Govoril sem privatno z najboljšimi aktivnimi moškimi člani te zbornice, ki so mi priznali, da saloon ni prepovedan, in da pričakujejo povratek saloonov, ako bo predlog Linthicum sprejet. Ameriški narod pa ne želi povratka saloonov."

Mr. SCHAFFER: "Gospod predsednik, ali mi govornik dovolji?"

Mr. MOORE: "Ne, jaz ne dovolim. Poleg tega, ako sprejememo Linthicum predlog, tedaj ne bi samo imeli vprašanje prohibicije v vsaki državi vsake dve leti pri volitvah, pač pa tudi pri narodnih volitvah. Enkrat se bo od nas zahtevalo, da izberemo kongres, ki je za prohibicijo; drugi za zopet, da volimo kongres, ki je za saloone. Ako sprejememo ta predlog, tedaj bomo imeli razdeljeno vladno, tako da bodo posamezne države delale postavbe glede opojne pijače, za druge države jih bo pa zopet delal kongres, kar je nekaj nezaslišanega v analih postavodajalstva."

"Pravite, da bi to vprašanje dali narodu na glasovanje, toda povem vam, bodite pošten z ljudmi. Mi vemo, da nobene določbe ni v ustavi Zedinjenih držav, da bi se vršilo narodno glasovanje. Pri tem pa bi tudi prišlo do neprestanih zmešnjav, kot se je že zgodilo v mnogih državah. Linthicum predlog nasvetuje nekaj povsem starinskega, nekaj, kar smo imeli v posameznih državah nad sto let, in kar se je izkazalo kot jako nepraktično. Ko ameriški narod dožene, kaj namerava Linthicum predlog, tedaj bo nasprotoval dotičnemu predlogu in bo glasoval, da se nadaljuje prohibicija."

Mr. LINTHICUM: "Gospod predsednik, eno minuto časa dajem kongresmanu iz New Yorka, Mr. Boylanu."

Mr. BOYLAN: "Gospod predsednik, mi, narodni zastopniki, imamo danes priliko z našimi glasovi začeti gibanje, ki bo naredilo konec nečastni zvezi, ki obstoji med bogaboječimi ljudmi naše dežele in med butlegerji, hi-jackerji, izkoriščevalci in drugimi banditi. Jaz le želim, da odlični poslanci te zbornice pridejo ponovno v ta kongres. Toda po mojem mnenju je to odvisno le od tega, kakor bodo glasovali o predlogu, ki je sedaj pred nami."

"Prohibicijska ustava se ne bo nikdar pustila vsiliti. Poskus narediti iz prohibicije postavbo, potem, ko smo imeli tako strašno skušnjo z njo, ni poskus uveljaviti postavbo, pač pa je zločinski poskus ustrahovati ameriški narod, upeljati tiranijo nad deželo, ki je bila svoje dni svobodna; poskus uničiti neodvisnost ameriškega naroda z grožnjami, s slepoto, z ječo in smrtjo. Povsem mirno zapirajo in mučijo mlade in nedolžne z drugimi. Več kot 10 let že protestira milijone ljudi, da bi bili prisiljeni poslušati to tiransko vladno. Več denarja se je potrošilo vsiliti prohibicijsko postavbo, kot se ga je potrošilo za vse druge postavbe. In več moških in žensk je bilo poslanih v ječo radi prohibicijske postavbe, kot pa za kršitev vseh drugih postavb, kar jih imamo. Več življenj se je brčobzirno in fanatično žrtvovalo v blaznem poskusu vsiliti to postavbo, kot pa pri vseh drugih statutih Zedinjenih držav."

"Prohibicijska postavba je vzgojila več vohunov, špijnov, hinavcev in zločincev, kot vse druge postavbe skupaj. Tekom dvanajstih let smo morali prenašati ogromne davke, samo, da je suhačem to ugajalo, in danes, po dvanajstih letih neusmiljenega preganjanja, je protest napram temu bigotstvu silnejši kot kdaj prej. Ta protest postaja tako silen in mogočen, da ogroža mir in varnost dežele."

"Prohibicionisti se ne brigajo za človeško naravo, za vladne teorije, za zgodovinske nauke. Pravi državnik dobro ve, da mora biti postavba enaka obliki, da mora biti prirojena državljanu posamezne države. Pravi državnik mora znati, da kadar je protest trajajoč in zahtevajoč, da se mora postavba odpraviti. Le tiran veruje, da če postavba ni prirojena za državljan, da se mora državljanu prikrojiti za postavbo in se ga prisiliti, da je poslušen."

D O P I S I

Barberton, O.—Pomlad je tu in ni ga bitja, da je ne bi z veseljem pozdravilo. Toda letošnja pomlad ne obeta nič dobrega. Brezposelnost nas tare vsepovsod, dela od nikoder. Mnogo družin je, ki trpe lakoto in ubožstvo. Naša dolžnost je, da se pobrigamo in pomagamo tukajšnjim slovenskim družinam. Zato je sklenilo dramsko društvo "Slovenija," da uprizaro dne 2. aprila ob sedmih zvečer v dvorani društva "Domovina" na 14. cesti lepo igro "Španska muha." Preostanek od vstopnine bo društvo uporabilo za nakup živeža za revne družine v tukajšnji naselbini.

Igra je polna humorja, tako da bo imel vsak užitek in se bo lahko nasmehal iz srca. Vsebinskega je nekako taka: Bogat tovarnar v Ljubljani je imel razmerje v svoji mladosti z neko damo seniorito Rosito ali špansko muho. Posledica njune ljubezni je bil sinček. Toda seniorita Rosita je imela razmerje tudi z drugimi gospodi, kar tri naenkrat si je izbrala za očete svojega sina, tako da so vsi trije plačevali skozi 24 let za otroka. Gospodje so molčali in plačevali, samo da ne pride skrivnost na dan. Tovarnarjeva žena se je na neki seji spoznala z gospo Rosito, ne vedo, da je bila ta v mladosti ljubica njenega moža. Sprijaznita se in končno skleneta, da sin španske muhe poroči tovarnarjevo hčer.

Ko sin Rosite pride, da si ogleda tovarnarjevo hčerko, naleti na mladega odvetnika, ki je tudi prišel, da vpraša tovarnarjevo hčerko za roko. Med pogovorom fant pove odvetniku, da ne ve, kako bi si pridobil srce mlade gospodične. Odvetnik se ponudi, da ga bo on naučil in ga je, toda kako — boste pa videli, ako pridete na igro. Videli boste, kako se je vse to izšlo in garantiram vam, da se boste nasmehali iz srca. Vstopnina je za odrasle 35c.

Po igri bo ples, godba Tomšičev orkester iz Kenmore, O. Ker je ta igra res nekaj, kar ni vsak dan na odru in ker bo šel čisti preostanek vstopnic za brezposelne, se prosi občinstvo iz Barbertona in bližnjih naselbin, da posetite to prireditve, ker vam ne bo žal.

Naročnik.

Euclid, O.—Naznanjam cenjenemu občinstvu v Euclidu, da je direktorij Slov. društvenega doma na zadnji redni seji zaključil, da se ustanovi tukaj v Euclidu "Veseli klub" pod okriljem Slov. društvenega doma. Zato se prijazno vabi rojake in rojakinje, da se odzovete prvemu sestanku, ki se vrši 31. marca zvečer v Slovenskem društvenem domu, kjer se bo volilo tudi odbornike gori imenovanega kluba in ukrenilo druge stvari, kar bo potrebno za klub.

Morda bo kdo rekel, zakaj smo izbrali tako ime klubu sedaj v teh mizernih in poparjenih časih, ko je vse nekako otoplo in klaverno. Zato smo se pa odločili, da se vsaj klub imenuje

veseli klub, da bo vsaj ime veselo, čeravno morda člani ne bodo veseli v tej krizi. Namen tega kluba bi bil v prvi vrsti zbiranje ob prostih večerih v Slov. društvenem domu. S čim in kako se bomo zabavali in kratkocasi, bomo zaključili na seji 31. marca. Vem pa, da bo zabave za vse dovolj, za člane in članice.

Prav gotovo se še spominjate, da so v stari domovini vaščanje imeli tudi gotove prostore, kjer so se zbirali in razgovarjali o tem in onem, kar je bilo dobro in koristno zanje. Tem sestankom smo rekli "pogovor pod lippo," katere so stale tam po vaseh. Ker pa tukaj nimamo takih ponosnih dreves, zato je bomo nadomestili "pogovor pod lippo" z "pogovor pri sladki pipici," katera je tudi slovensko drevo, v kleti Slov. društvenega doma.

Zatorej apeliram še enkrat na vse cenjeno občinstvo, da se udeležite prve seje, katera se vrši dne 31. marca in postanite člani in članice "Veslega kluba." Pozdravl!

Matthew Debevec,
tajnik S. D. D.

Cleveland, O.—Ker je to moj prvi dopis, upam, da mi urednik ne bo odrekel prostora v listu. Rad bi povedal svoje mnenje in izjavljam, da ima urednik Ameriške Domovine prav z ozirom na zahvalo socialistom dan po volitvah. Stori, ki je kar bil vsak gentleman. (V. J. Grill bi tega gotovo ne bil storil).

Da, socialisti so volili za Millerja in ne bi se čudil, da je polovica socialistov tukaj volila za Millerja. Ako Mr. Barbič in drugi mislijo in pišejo, da niso volili za Millerja, potem jih vprašam, po kaj so pa šli socialisti v volivne koče na volivni dan? Pričan sem, da niso šli tje samo na obisk. Ne razumemo, čemu bi se napadalo urednika Ameriške Domovine in kaj tako pregrešnega je zakrivil, če se je socialistom zahvalil. Kako pa naj ta ali ona politična stranka napreduje, če bo rabila Napoleona Barbiča taktiko? Mislim, da bi morala stranka vzeti zahvalo v tonu, kot je bila napisana, ker dokazuje je vedno lahko dobiti, da je socialistična stranka pomagala do izvolitve Millerja. Na stotine prošelj je prišlo od socialistov, ki prosijo za delo. Ako Miller ni zanič, zakaj pa ga potem prositi dela?

Mr. Millerjevo delo do sedaj je pokazalo, da je bilo na mestu, ker pošilja velike grafitarje v vrsto brezposelnih. Res je, da bo vzelo precej časa, predno bo izčistil hišo, toda lahko se zanesemo na Millerja, da jo bo izčistil. Mnogo zabave smo imeli s trditvijo urednika "E" glede dopisa s podpisom "Oko," za katerega je Mr. Grill obdolžil Mr. Šikovca, da ga je spisal. In ker vidimo, da ima Mr. Grill-tako velik dar, da ugame ime vsakega dopisovalca, mu dam priliko, naj si še s tem-le belj glavo in naj pove avtorja tega dopisa, ki je podpisan z

"Leva noga."

MI IN NAŠE PODPORNE ORGANIZACIJE

Cleveland, O.—Prišli smo v to deželjo kot tuji, večinoma vsi za kruhom, ne poznavajoč jezika in ne razmer v novi deželi. Poleg tega smo bili v pretežni večinami samo kmečki fantje in dekleta, brez posebne izobrazbe. Prvi korak, ki smo ga takrat napravili je bil ta, da smo se pridružili tej ali oni podporni organizaciji, ki so jih ustanovili naši predniki. Po svojih skromnih razmerah smo smatrali, da je to velik korak napredka in se nismo brigali, da bi izpopolnili organizacijo in jo spravili na vrhunc. Naši ljudje so prihajali trumoma, razmere so bile še deloma dobre in ni se bilo treba ubijati do skrajnosti, ker jednote so postajale z vsakim dnem

močnejše in članstvo ni bilo tako natančno kot je danes.

In danes naše organizacije poslujejo z istimi pogoji kot takrat. Toda gremo skozi preizkušnje in popraviti bo treba zmote in organizacije napraviti stoprocentne. Novega članstva se ne dobi, starega se črta in tudi samo odstopa. Radi ali neradi, pripoznat moramo, da so naše jugoslovanske organizacije izgubile v zadnjih par letih čez 10,000 članstva. Tega ne trdim kar tje v en dan, ker do tega prepričanja pride lahko vsak, kedor zasleduje statistična poročila organizacij. Čim spoznamo svoje slabosti in šibkosti, ter smo jih pripravljeno popraviti, bomo s tem dali fundamentalni

pogoj svojim organizacijam.

Naj omenim, kaj se sliši od tega ali onega člana. Slišal sem rojaka, ki je rekel: "Osemnajst let sem bil član organizacije in danes sem črtan iz nje." Današnji krivični sistem ga je pahnil na ulico. Pobrall mu je mlada leta, imetje in zdravje. Ali naj se vrže tiste ven, ki so najbolj revni? Saj ravno radi tega smo ustanovili organizacije, da bomo podpirali revne sobrate.

Drugi član mi je rekel: "Kaj bom plačeval društvo? Ko sem bil zadnjič bolan, mi je zdravnik vse pobral, ker je vedel, da vlečem podporo."

In še tretji slučaj. Pridem v neko hišo, par mesecev po gospodarjevi smrti, pa vidim vse drugače, kot je bilo poprej. Otroci v pomanjkanju in raztrgani. Vdova mi reče: "Vidiš, kako je sedaj pri nas, ko ni več očeta." Rekel sem ji: "Saj je bil nekaj zavarovan, kaj nisi dobila posmrtnine?" Odgovori mi, da je šlo vse za pogreb. Rekel sem ji, da je sama kriva, ker ni zahtevala cenejšega pogreba, pa mi odvrne, da je pogrebni kar sam komandiral. Povedal sem ji, da je v starem kraju pogreb veljal samo par dolarjev, pa je vseeno vsak dobrodošel na drugi svet. Pa mi vdova potoži: "Oh, saj veš, kako je, kadar je smrt v hiši!"

Tukaj so tragični problemi, nad katerimi bi morale imeti naše organizacije več kontrole. Našega članstva v Clevelandu je približno 17,000 in bi lahko imeli svoj pogrebni zavod ter bi se člane lahko pokopavalo po nižji ceni. Lahko bi imeli svojega lastnega vestnega zdravnišnika, ki bi za toliko ljudi tudi lahko ceneje delal. In če sam ne bi bil kos bolezn, bi bolnika po-

slal k drugemu zdravniku ne da bi bil bolnik izkoriščevan. Pri tem zdravniku bi tudi simulanti ne imeli zaslonbe. Če bi se združili, bi lahko imeli svojo bolnišnico ali vsaj dispensarij, kjer bi se člane zdravilo, ne da bi tam znesli vse svoje žulje. Zdravje je delavčev bogastvo in vsaka akcija rabi zdrave moči.

Slovensko delavstvo, članstvo naših organizacij je danes potisnjeno v kritični položaj. Danes ni več vprašanje, kako ustanoviti novo organizacijo. Glavno vprašanje je, kako izboljšati to, kar imamo, da se nas ne bo izkoriščalo in da bi vlekli dobičke mogoče taki, ki še člani niso naših organizacij. Kar bomo izboljšali, bomo sebi v korist in pokojnikovim dedičem, največ pa organizacijam.

Zelo priporočljivo in koristno bi bilo, da bi si vse naše organizacije ustanovile centralo, katera bi naj se pečala z mislijo, kako izboljšati vse naše organizacije. Ker če se ne bo podvezlo kakih drastičnih korakov v prihodnjem letu, se bo izgubilo še nadaljnjih 10,000 članov.

Popolnoma se strinjam z dopisom v Prosveti, št. 53, v katerem se je dopisnik dotaknil problema zdravniških in pogrebništv stroškov, ki v mnogih slučajih vzamejo bolniku vso podporo, dedičem pa vso posmrtnino.

Pač imamo tudi poštene in zavedne zdravnike in pogrebniške, ki se zavedajo našega položaja. Imamo tudi poštene in zavedne člane, ki neutrudno delajo za nas in naše organizacije. Ti člani so korenina našega naroda, ki nas drži pokonci.

Bratski pozdrav vsemu članstvu jugoslovanskih organizacij, Anton Skapin.

HRABRI LOVEC

Po vasi se je hitro razvedelo, da je stari Matija zopet dobil lov. Govorjenja in smešja ni bilo končati. Domislili so se namreč vaščani, da je dobri Matija pred leti lov že imel, toda oni nesrečni slučaj ga je prisilil, da je obesil puško za vrata.

Nekoč je na preži tako sladko zaspal, da mu je puška padla iz rok. Močno hrustanje v zelenu ga je zbudilo. Matija je planil, toda joj, v naglici je pomiril s palico namesto s puško. Seveda je dolgočasno srečno odnesel pete. Bog vedi kako je prišlo vaščanom na ušesa, da je Matija streljal zajca s palico. Naj bo kakorkoli, resnica je, da se Matija od onega dne ni upal pokazati s puško na cesti.

"Od takrat je preteklo že nekaj dolgih let, in ljudje so že zadrževali vse pozabili," se je tolažil stari Matija in vzel zopet lov, da bi zatrl zajčji rod, ki mu je napravil dolga škoda.

Nekada dne proti večeru je stari Matija vrgel puško čez ramo in šel na prežo. Sedel je v travi na robu gozdiča ob svojem zelniku. Napenjal je oči in ušesa ter čakal dolgo čakal, toda dolgočuha ni hotelo biti. Čim bolj se je zgoščeval mrak, tem bolj nestrpen je postajal.

"Se nekaj časa bom počakal, naj pride ali ne," se je odločil. Gori v grmovju je nekaj zasumelo, kakor da je veter dvignil šep suhega lista s tal.

"Ga že imam!" se je vzradoval Matija in zapil oč v grmovje. Ob grmu se je nekaj premaknilo kakor črna senca. Matija je dvignil puško, pomiril je čakal, kot bi ne videl razločno. Poleg grma je zopet zasušelo. — Dvoje strelav je jednolično poobravi. V trenutku je bil stari Matija na nogah, da bi pobral svoj plen. — toda nekaj groznega, pošastnega ga je vrglo nazaj v travo. Naglo je vstal in bežal, bežal, da še ni koli v življenju tako.

Upehan in razoglav je planil s puško v rokah v prvo hišo v vasi. Ljudje so zmedeni bežali na vse strani kakor pred blaznem nečem. Matija pa se je onemogel zgrudil na klop in z divjo grozo na obrazu gledal po hiši.

Stari Matija je krepko pljunil v roke in veselo naložil na rame ustreljenega "hudobca."

Če verjamete al' pa ne.

Drugega ne slišim te dni, kot: Vso noč sem rajtal ... Tako sem štel, da mi vidim že dva dni pred seboj kot zajce, piščance in pirhebo. . .

Aha, jaz sem bil pa bolj pameten in sem takoj prvi večer vse skupaj pustil, ker nisem hotel, da bi se mi ne zmešalo, ker se mi že tako malo vrti, kakor nekateri pravijo.

Ampak na svojo roko sem nekaj pogruntal glede tega štetja zajcev in piščancev, kar se mi zdi potreba, da dam v javnost, dokler ni prepozno. Namreč urednik Ameriške Domovine piše, da se mora prešteti vse zajce in piščance in pirhe, Ampak tukaj mora biti nekaj za fencem. Vsak človek ve, ki je star pet let in več, da niso na svetu samo zajci, ampak so tudi zajčke. In zakaj ni nič omenjenega, da se mora šteti tudi zajčke, to vprašam urednika A. D. Meni ne gre v glavo, da ne bi bilo med tistimi tisočji zajci niti ene same zajčke vmes. Tega meni, kot staremu in izkušnemu jagra ne bo noben povedal in ne prepričaj.

Toda to je samo moja pripomba, ker se mi je zdelo, da je moja sveta dolžnost, da ljudi opominim na to pravočasno. Torej ne pozabite šteti tudi zajčke!

△

Če se meni ne bo zmešalo, se ne bo nikomur! Komaj sem se odločil, da ne bom štel zajcev, zajkel, piščancev in pirhov in da ne reflektiram na nobeno nagrado, da si jo prav kravavo potreboval, pa je pride urednik Ameriške Domovine z drugo. Če bo šlo tako naprej, se bojim, da bo dal urednik za prihodnjo nagrado mene, z dušo in telesom. Ampak to mu pa povem, da takrat bo pa moja Johanca prišla do bese!

Ampak jezi me pa vseeno, da je za vsako stvar nagrada in nagrada, samo za tole kolono ni nobene. To me pa tako gita, da se tole kolono tako zapostavlja in se hoče ljudi odvrtiti proč od nje, da bi vse drugo brali, samo te kolone ne. Pa ne bo šlo tako, o ne!

Bom dal pa še jaz eno nagrado! Da bo urednik Ameriške Domovine videl, da moja kolona se ne bo kar tako v nič devala in prezirala. Torej jaz razpisujem nagrado in sicer bo nagrada samo za ženske. Le poslušajte.

Ker ravno govorimo in pišemo te dni samo o pirhih, piščancah, kokljah in zajcih, mi je padlo v glavo nekaj, kar me sedaj strahno badra in stvari ne morem sam razrešiti. Zato sem sklenil, da pokličem na pomoč naše (moje) cenjene čitateljice, da mi jo pomagajo rešiti. Za mujo in če bo katera pri tem vzel skrbni znorela, bom dal eno nagrado.

Sinoči sem se ukvarjal z enim kvortom ohajčana, pa mi pridejo na misel jajci in piščanci, s katerimi bomo imeli toliko opraviti danes in jutri. In ker imam jaz navado, da hočem priti vsaki stvari do dna, začnem premišljevat, kaj je bilo prej na svetu: koki ali jajce. Saj veste, če ni jajca, ni kokoši in če ni kokoši tudi jajca ni. Ampak oboje kmalu ni prišlo na svet. Sedaj pride pa vprašanje to: če je bilo jajce prvo, kdo ga je izlegel? Če je bila pa kokoš prva, kako se je mogla izleči, če jajca ni bilo?

Torej to je uganka, ki je ne morem rešiti in tista, ki jo reši pravilno, dobi nagrado: par najlepših svilenih nogavic. Ker sem revež, nogavic ne bom kupil sam, ampak jih bom izprosil pri enem slovenskih trgovcev in jih bom gotovo dobil, ker sem pri njih dobro zapisan.

Pogoj je samo ta, da nogavice jaz ne bom osebnito vlačil na noge, ker sem preveč sramežljiv. Punce, sedaj si pa belite glavo, če hočete imeti lepe nogavice.

POSLOVENIL DR. A. R.:

CARSKI SEL

Uro pozneje se je oglašil zvo-
nec na sprednjem delu "Kavka-
za" ter klical stare in nove po-
tnike na krov. Bilo je ob sedmih
zjutraj. Kurivo je bilo že na-
loženo. Parnik je bil priprav-
ljen za odhod.

Potniki, ki so se vozili iz Ka-
zana v Perm, so bili že na kro-
vu, vsak na svojem mestu.

Tedaj je Mihael Strogov opa-
zil, da se je od obeh častnikov
vrnil na parnik samo Harry
Blount.

Ali bo Alcide Jolivet zamu-
dil?

Vprav v trenutku, ko so odve-
zali vrvi, pa je pritekel Alcide
Jolivet. Parnik se je bil že ne-
koliko odmaknil in most je bil
že potegjen na breg. Toda Al-
cide Jolivet se za to ni zmenil.
Lahkotno kot glumec je skočil
na parnik in padel na krov sko-
raj v naročje svojega tovariša.
"Mislim sem, da 'Kavkaz' je
odrine brez Vas," je rekel prese-
nečeni Harry Blount.

"Kaj to?" je odgovoril Alci-
de Jolivet. "Dohitel bi Vas bil,
četudi bi moral na stroške svo-
je sestrice najeti poseben par-
nik ali pa se voziti s pošto in
plačati za vsako vrsto in vsake-
ga konja po dvajset kopejk. Kaj
hočete? Iz pristanišča do brzo-
javne postaje je daleč."

"Sli ste na brzojavno posta-
jo?" je vprašal Harry Blount in
stisnil ustnice.

"Da," je odgovoril Alcide Jo-
livet s kar najbolj ljubeznivim
nasmehom.

"Ali še redno posluje do Koli-
vana?"

"Tega ne vem. Lahko pa Vas
zagotovim, da je v najlepšem
redu zveza med Kazanom in Pa-
rizom."

"Brzjavili ste . . . svoji se-
strični?"

"V največji naglici."

"Zvedeli ste torej . . . ?"

"Doyolite, dragi očka, da go-
vorim po rusko," je odgovoril
Alcide Jolivet. "Sem v resnici
dober človek in nočem imeti
skrivnosti pred Vami. Tataji
pod vodstvom kana Feofarja so
že preko Semipalatinska in pro-
dirajo ob reki Irtyšu. To novico
lahko izrabite, ako Vam je dra-
go."

Kako? Tako važne novice ni
vedel Harry Blount in njegov
tekmec, ki jo je najbrže izvedel
od kakega kazanca, jo je takoj
hrzjavil v Pariz! Angleški
dnevnik je zaostal. Harry
Blount je prekrizal roke na hrbi-
tu, šel na zadnji del parnika, se
usedel in ni črnil besede.

Proti deseti uri zjutraj je
mlada Livonka zapustila svojo
izbico in šla na krov.

Mihael Strogov ji je šel na-
proti in ji ponudil roko.

"Poglej, sestra!" ji je dejal.
Ko sta prišla na sprednji del.

Okolica je bila v resnici vred-
na, da si jo človek pazljivo ogle-
da.

"Kavkaz" je dospel vprav do
sotočja Volge in Kame. Ko je
preplul več kot 400 vrst po Vol-
gi navzdol, se je tu obrnil v Ka-
mo, da prevozi po tej znameniti
reki 460 vrst (490 km) navzgor.

Tu sta se mešali po barvi ne-
koliko različni vodi obeh rek.
Kakor je v Nižnjem Novgorodu
Oka izboljševala vodo Volge ob
desnem bregu, tako jo je izbolj-
ševala tu ob levem bregu Kama
s svojo čisto vodo.

Izliv Kame je bil širok in nje-
na gozdnata bregova sta bila
divna. Nekaj belih jader se je
zibalo po čisti vodi, ki so jo ob-
sevali solnčni žarki. S topoli,
jelšami in velikimi hrasti poras-
li griči so zapirali obzorje v skl-
adni črti, ki se je tu in tam vsled
bleščeče opoldanske svetlobe iz-
gubljala v globine neba.

In vendar se je zdelo, da vsa
ta naravna lepota ni mogla niti
za trenutek obrniti misli mlade
Livonke v drugo smer. Videla

je eno samo stvar: da doseže
svoj cilj! Kama je bila zanjo
samo lažja pot, da pride do nje-
ga. Čudovito so se ji iskriale oči,
ko je gledala proti vzhodu, ka-
kor da bi hotela s svojim pogle-
dom prodreti daljno obzorje.

Rada je pustila roko v roki
svojega spremljevalca, se obr-
nila k njemu in ga vprašala:

"Kako daleč smo že od Mosk-
ve?"

"Devet sto vrst," je odgovo-
ril Mihael Strogov.

"Devet sto od sedem tisoč!" je
vzdihnila mladenka.

Bil je čas za zajtrk; naznani-
lo ga je nekoliko udarcev zvon-
ca. Nadja je šla z Mihaelom
Strogovim v obednico parnika.
Na stranski mizi so bile priprav-
ljene predjedi, kakor kavjar,
na majhne kose zrezani slaniki,
rženo žganje itd. V navadi so
v vseh severnih deželah, v Rusi-
ji, na švedskem in norveškem,
ker pospešujejo tek. Nadja se
jih ni niti dotaknila. Jedla je
le malo, morda zato, ker je bila
revna in je imela le pičla sred-
stva. Mihael Strogov je mislil,
da mora biti tudi on zadovoljen
s tem, kar je zadostovalo nje-
vi spremljevalki, t. j. s "kulba-
tom," neko vrsto pastete, na-
pravljen iz rumenjakov, z ri-
žem, s stolčenim mesom, rdečim
zeljem, pomešanim s kavjar-
jem, in čašo čaja.

Zajtrk ni bil ne dolg ne drag
in prej kot v dvajsetih minutah
sta Mihael Strogov in Nadja že
vstala od mize in šla skupaj na
krov.

Usedla sta se na zadnjem de-
lu in Nadja je brez uvida de-
jala s tihim glasom, da jo je mogel
slišati samo on:

"Brat, hči prognančeva sem.
Imenujem se Nadja Fedorovna.
Moja mati je komaj pred enim
mesecem umrla v Rigi in sedaj
grem k svojemu očetu v Irkutsk
v prognanstvo."

"Tudi jaz grem v Irkutsk," je
odgovoril Mihael Strogov, "in
zame bo posebna milost iz nebes
da bom mogel Nadjo Fedorovno
zdravo in čilo izročiti v roke
njenege očeta."

"Lepa hvala, brat," je odgo-
vorila Nadja.

Mihael Strogov je nato pri-

ponil, da ima poseben potni list
za Sibirijo in da mu ruske ob-
lasti ne bodo delale nikakih sit-
nosti na potu.

Nadja ni vprašala dalje. V
tem, da je slučajno srečala tega
preprostega in dobrega mladega
moža, je videla samo sredstvo,
da pride do svojega cilja.

"Imela sem dovoljenje," je
dejala, "da potujem v Irkutsk.
Toda naredba nižjenovgorod-
skega namestnika ga je razvelja-
vila in brez tebe, brat, ne bi mo-
gla zapustiti mesta, kjer si me
našel, in bi me bilo gotovo ko-
nec."

"In sama, Nadja," je odgovo-
ril Mihael Strogov, "sama si ho-
tela potovati po sibirskih ste-
pah?"

"Bila je moja dolžnost, brat."
"Ali pa nisi vedela, da po po-
bunjenih in od sovražnikov pre-
plavljeni deželi skoro ni mogoče
potovati?"

"O tatarskem vpadu se še ni
nič vedelo, ko sem zapustila Ri-
go," je odgovorila mlada Livon-
ka. "Šele v Moskvi sem izvede-
la to novico."

"In vkljub temu si potovala
dalje?"

"Bila je moja dolžnost."

V tej besedi je odseval ves
značaj pogumne mladenke. Nad-
ja se ni nikoli obotavljala stori-
ti to, kar je bila njena dolžnost.

Potem je govorila o svojem
očetu Vasiliju Fedoru. Bil je
čislav zdravnik v Rigi. Uspeš-
no je izvrševal svoj posel in je
srečno živel v domačem krogu.
Ko pa je vstopil v neko inozem-
sko tajno društvo, je dobil po-
velje, da odpotuje v Irkutsk.
Orožniki, ki so mu povelje do-
stavili, so ga brez odloga odgna-
li onstran meje.

Vasilij Fedor je imel komaj
toliko časa, da je objel svojo že
tedaj zelo bolno ženo in svojo
hčer, ki je ostala brez opore.
Bridko se je razjokal, ko se je
poslovil od teh dveh ljubljeneh
bitij.

Dve leti je že prebival v glavnem
mestu vzhodne Sibirije in tu
izvrševal zdravniški poklic,
toda skoraj brez vsakega zaslu-
žka. Vkljub temu bi bil morda
srečen, kolikor more biti srečen
pregnanec, ako bi bil mogel ime-

ti pri sebi svojo ženo in svojo
hčer. Toda gospa Fedorovna,
ki je bila zelo slaba, ni mogla
zapustiti Rige. Dvajset mese-
cev po moževem odhodu je umr-
la v rokah svoje hčere, ki jo je
zapustila samo in skoro brez
vseh sredstev. Teda je Nadja
Fedorovna prosila za dovoljenje
da sme iti k svojemu očetu v Ir-
kutsk. Ruska vlada je njeni
prošnji rada ustregla. Pisala je
očetu, da hoče odpotovati. Ko-
maj je spravila skupaj toliko,
kolikor je bilo treba za tako dol-
go pot, in vendar se ni pomiš-
ljala, da odpotuje. Storila je,
kar je mogla . . . Drugo bo sto-
ril Bog!

Medtem je plul "Kavkaz" po
reki navzgor. Prišla je noč in
zrak se je blagodejno ohladil.
Jezero isker se je utrinjalo iz
parnika, ki so ga kurili s smre-
kovino. S šumenjem valov, ki
jih je rezal parnik, se je mešalo
tuljenje volkov, ki so se potikali
po desnem bregu Kame.

DEVETO POGLAVJE

Noč in dan v taratajki

Drugi dan, 18. julija, se je
"Kavkaz" ustavil v permskem
pristanišču, zadnji postaji na
Kami.

Pokrajina z glavnim mestom
Permom je izmed najobširnej-
ših v ruskem carstvu in se raz-
teza čez uralsko pogorje tja do
sibirskega ozemlja. Marmor,
sol platina, zlato in premog se
v tej pokrajini pridobivajo v ve-
likih množinah. Vsled svoje le-
ge bo Perm skoro gotovo postal
kredaj mesto prve vrste, sedaj
pa je le malo prikupljiv, zelo
umazan in blaten ter ne nudi
nikakršnih udobnosti. Za tiste,
ki potujejo iz Rusije v Sibirijo,
je ta nedostatek brez pomena,
ker prihajajo iz notranjosti in
so preskrbljeni z vsem. Oni pa,
ki prihajajo iz pokrajini srednje
Azije, bi po dolgem potovanju
gotovo želeli, da bi bilo prvo ev-
ropsko mesto carstva ob azijski
meji bolj opremljeno.

V Perm prodajajo potniki iz
srednje Azije vozove, ki so se na
dolgem potu po sibirskih planja-
vah več ali manj poškodovali.
Prav tam kupujejo tudi oni, ki
potujejo iz Evrope v Azijo, po-
leti vozove, pozimi pa sani, pre-
den se za več mesecev odpravijo
v stepe.

(Dalje prihodnjič)

Roosevelt je zmagal v državi Georgia

Washington, 24. marca. Go-
verner Franklin D. Roosevelt,
governor države New York, je
dobil zmago pri predsedniških
primarnih volitvah, ko je dose-
gel, da je bilo vseh 28 demokra-
tičnih delegatov za predsedniško
konvencijo izvoljenih v njego-
vem imenu.

* Stalin, glavar boljševske
Rusije, je nevarno zbolel.

* Graf Zeppelin je precej po-
škodovan dospel v Brazilijo.

MALI OGLASI

Naprodaj

je zidana hiša za 6 družin, na
757 E. 82nd St. Cena je \$10,500.
Vprašajte pri Mr. Burmanu na
13419 Shaw Ave. telefon Glen-
ville 5621. (73)

Odda se

opremljena soba, prost vhod in
porč. Dobi se tudi garaža.
Vprašajte na 1086 E. 71st St.
(74)

Dobra prilika

da vložite svoj denar na prvo
vknjižbo na novi hiši. Hiša ima
sedem sob, dvoje toiletov. Ra-
bi se \$2500,00, za šest mesecev
po 10% obresti. Pokličite KEN-
more 2508, in vprašajte za Math
Intihar. (73)

DOBER PREMOK!

Točna postrežba!

The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE BLD.

Stari Clevelanski prostor

Henderson 5798

FRANK ARKO, zastopnik



NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem žalostno vest o veliki izgubi zveste žene in blage matere

MARY KOMIN

rojena STERLE

ki je po mučni bolezni previdena s svetimi zakramenti v Gospodu zaspala dne 25.
februarja, 1932, v starosti 41 let. K prebranemu počitku je bila položena dne 29.
februarja, 1932 na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo lepo se zahvaliti vsem, ki so jo obiskovali ob času njene
bolezni, vsem ki so mi stali ob strani v času prevelike žalosti ter vsem, ki so nam
bili v prvo pomoč in tolažbo ob času bolezni in smrti in sicer sledeči: Mrs. Mary
Komin, Miss Kristina Komin, Mrs. Mary Koprivec, Mrs. Mary Sterle, Mrs. Fanny
Klančar.

Iskrena hvala vsem darovalcem krasnih vencev, ki so ji tako lepo okrasili
krsto in ji s tem izkazali zadnjo čast, in sicer: Frank Sterle in družina, družina
Koren, družina John Klančar iz E. 64th St., družina Anton Koprivec, družina
John Komin, družina Frank Komin, družina Ignac Komin, Miss Christine Komin,
družina Bill Mott, Mr. in Mrs. Nick Secolič, družina John Boldan, družina Mrs.
Anna Klančar, Mr. in Mrs. Jack Fajdiga, Mr. in Mrs. Rudy Smerke, družina Mr.
in Mrs. Susnik, družina Ignac Zaletel Sr., družina John Ladiha, družina Polončič,
družina John Smerke iz Collinwooda, družina Jim Walter, družina Anton Pevec,
družina Anton Slanik, družina Frank Zgonc iz E. 76th St., Mr. Henry Krainic,
Mr. in Mrs. Kresse iz Newburga, družina Rudy Zupančič iz E. 72d St., družina
Grgetič, sosedom in prijateljem iz E. 76th St., Employees of the E. 26th St.
Engine House, New York Central, društvo Danica, št. 11 SDZ.

Iskreno zahvalo izrekamo vsem, ki so darovali za svete maše za pokojno, in
sicer: Družina Pucel iz Chisholm, Minn., družina Anton Koprivec, družina John
Klančar iz E. 64th St., Mr. in Mrs. Vidic, družina Frank Komin, družina John
Boldan, družina Ignac Zaletel Sr., Mr. in Mrs. Ignac Zaletel Jr., družina Mrs. Ana
Klančar, družina Roynick iz Forest City, Pa., družina Matt Komin iz Forest City,
Pa., Anna Komin iz Forest City, Pa., Mrs. Elizabeth Komin iz E. 72d St., družina
John Ladiha, Miss Josephine Ladiha, družina Martin Smerke, družina Mrs. Agnes
Perko, družina John Widigoy, družina Anton Pevec, družina John Žužek, družina
Hegler, Mr. in Mrs. Anton Mak iz Perry, O., družina Joe Mlakar, družina Jerry
Homer, družina Joe Zupančič, družina Anton Tomšič, Mrs. Makovec, družina
Frank Lovko iz Standard Ave., družina Zigavec, družina Anton Peterlin, Mr. in
Mrs. George Kalčič, družina Frank Arko iz E. 77th St., družina Anton Seršen,
družina John Jalen, družina Anton Amigoni, Mr. in Mrs. Ignac Trebec, družina
Hribar, Mrs. Mary Nossan, družina Mike Setnikar, Mrs. Emma Ferjančič, Mr. in
Mrs. Frank Gramc, Mr. in Mrs. Joe Cebular, Mrs. Mary Glicker, družina Čermelj,
družina Gliha iz Collinwooda, Mrs. Johana Pelan, Misses Mary and Martha Se-
colič, Miss Mary Miholič, Mrs. J. Pelan, Mr. Louis Mayer, Mr. in Mrs. Frank Ko-
vach od Collinwood Dry Cleaning.

Prav lepa hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago
pri pogrebu. Prav prisrčno se zahvaljujemo Rev. Matija Jagru za njih obisk in to-
lažbo ob času bolezni in za podeljene svete zakramente. Ravno tako lepa hvala Rev.
Andrew Andreju za spremstvo iz hiše v cerkev in na pokopališče in za opravljene
cerkvene obrede. Lepo se zahvaljujemo vsem, ki so prišli ranjko-pokropit, ko je leža-
la na mrtvaškem odru, vsem ki so pri njej čuli in vsem, ki so jo spremlili na tej zad-
nji zemeljski poti na pokopališče. Posebna hvala Mr. John Žužek iz St. Clair Ave.
za njegovo postrežbo ob času, ko je ranjka ležala na mrtvaškem odru.

Lepa hvala Mrs. Julia Tomšič in navzočim, ki so se udeleževali molitve ob ve-
čerih ob krsti ranjke. Lepa hvala sledečim, ki so nosili krsto in jo spremlili do gro-
ba: Anton Klančar, Rudy Smerke, Rudy Zupančič, Anton Pevec, John Urbančič,
Jack Fajdiga. Lepa hvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za pomoč v
vseh czirih ob času žalosti in za tako lepo vedstvo pogreba. Torej vsem skupaj še en-
krat najlepša hvala! Ako smo pomotoma izpustili kako ime, prosimo da nam opro-
stite, ter se ravno tako lepo zahvaljujemo.

Ti, preblaga in nepozabna soproga in draga mati, ki si se morala tako naglo lo-
čiti od nas veseli se v večni slavi za plačilo svojega zemeljskega trpljenja. Prebrano
si nas zapustila, na drugi boljši svet se preselila in dom nam spremenila v hišo žalo-
sti. Edino nas tolaži zavest in sladko upanje, da se zopet enkrat snidemo nad zvez-
dami.

zalujoči ostali:

Joseph Komin, soprog; Mary, hči.

Tukaj zapušča brata Frank Sterle in sestro Poldo Pucel v Minnesoti. V starem
kraju pa zapušča mater.

Cleveland, Ohio, 25. marca, 1932.

Delo išče

zenska za hišna opravila. Vpra-
šajte na 1376 E. 49th St.

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCE!

Leopold Kushlan

SLOVENSKI

ODVETNIK

Čez dan:

513 ULMER BUILDING

Zvečer od 6. do 8.

6411 ST. CLAIR AVE.

Soba št. 7 Tel. HEND. 5195

Ob srednjem večer na

837 E. 237th St., Euclid, O.

Tel. KENmore 4458

Tel. CHerry 3982

DR. J. V. ZUPNIK

zanesljiv zobozdravnik

Mnogo let na istem mestu.
St. Clair vog. 62. ceste.
Vhod samo iz 62. ceste.
Knausova poslopje.

GOVORI SLOVENSKO

Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO
POSTREŽBO
F. A. GREDENGE
6124 ST. CLAIR AVE.



LUCREZIA BORI AND BENIAMINO GIGLI IN "MANON"

Ta velika ljubljenev opere, Lucrezia Bori in Beniamino
Gigli, bosta nastopila v najbolj popularni operi "Manon," v
petek 22. aprila, to je petek večer v mestnem auditoriju v
Clevelandu. Znjima bo nastopil tudi mladi ameriški barito-
nist Lawrence Tibbett, in famozni francoski basist, Leon
Rothier.

Operna sezona se odpre v četrtek večer, 21. aprila z novo
opero "Lakme," z glavno vlogo Lily Pons. Vstopnice za vse
predstave, kakor tudi za posamezne, se dabi po znižanih ce-
nah pri Lyon and Healy's, 1226 Huron Rd. Cleveland, O. Do-
bijo se tudi pri raznih agenturah v skoro 50 mestih države
Ohio.

Mrtvec na mostu

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

"Osebnost," je izjavil Gilmartin, "sem uverjen, da je jako resen."

Don Chavasse se je nekako raztreseno poigraval s svojim pastirskim križcem ter dejal: "Kaj nam je teta storiti?"

"Vsekakor, bi vas prosil, prevzvišeni, da mi čim natančneje popisate okolnosti, ki so vam znane."

"Menim, da vam lahko še bolj postrežem, namreč z zapisnikom. Z očetom priporjem in sub-priporjem smo takoj uvedli preiskavo ter zapisali vsakršno izjavo, tikajočo se početja bratov, predno so izginili." Opat se je na te besede odstranil za trenutek ter pozval brata-laika, ki je pospremil Gilmartina v samostansko sprejemnico. "Brat," je zapovedal, "pojdi v celico k očetu priporju ter ga naprosi za listine, katere sva brala zjutraj." Okrenil se je nato k detektivu: "Ne vem sicer, če docela zapopadate delikatnost zadeve, vendar —"

"Menim, da, prevzvišeni —," je uljudno prekinil Gilmartin. "Katoličan sem namreč in tudi precej natanko poznam cerkvene ustanove."

"Vrlo dobro, tedaj! Gotovo uvidevate, v kakem položaju se nahajamo. Morebiti da so nas bratje na tak neobičajen način zapustili svojevoljno. Ako je temu tako, tedaj bi s preiskavanjem vsekakor vzbudili v svetu kaj čudne govorice — in priznavam, da bi nam bile jako neprijetne —, ker sem prepričan, da žive v dvajsetem stoletju še ljudje, ki mislijo, da mora vsakdo iz samostana uteči le preko zidu, mesto da mirno odide pri glavnih vratih. Zopet pa, "je nadaljeval opat, "ne smem prezreti možnosti — čeravno to skoro osebno izključujem —, da so se odpravili bratje-laiki na kako posebno eskapado, ki bi vsekakor naš samostan in celo red diskreditirala. Gotovo se tudi najdejo ljudje, ki vržejo vsled pregrehe kakega meniha blato na cel red. V tem slučaju bi vsekakor rad našel brate, da jih javno izključimo iz svoje srede. Tretja možnost je, da se je zgodil nad njimi kak zločin, kar bi seveda spadalo v področje oblasti. Izjaviti moram, da si nikakor ne morem misliti vzroka, zakaj bi se jim storilo kako zlo, bodisi posamično ali kolektivno. Zelo sem razburjen in v skrbeh in ravno razmišljanje o tej tretji možnosti, me je napotilo, da sem se zaupal gospodu Brisley-Sealeju. Kakor ste se lahko prepričali, sem tujec in ne poznam običajev angleških oblasti."

Gilmartin je le od časa do časa priklimal v znak odobravanja opatovih zaključkov. Tedaj pa je dejal: "Prevzvišeni — pripravljen sem vam pomagati — da, v resnici, ukazano mi je tako — pa najsi bodo vzroki izginotja kakršnikoli. Skoro da bi mislil, da je tretji —" Umolknil je, ker je opat dvignil roko. Vstopil je namreč brat-laik z velikim zavitkom papirjev ter jih izročil opatu. Baš ta trenutek je zadonel glas težkega zvona. Brat-laik se je molče priklonil ter odstranil. Tudi opat je vstal ter izročil zavitek Gilmartinu. "Moram vas zapustiti, ker imamo nočjo večernico. Vsekakor ostanete pri nas. Očetu-gostitelju sem že naročil, naj pripravi sobo za vas. Gotovo je tam že zakurjeno in tudi pisalne mize ne boste pogrešali."

"Nisem nameraval —," je skušal ugovarjati Gilmartin. "Kasneje, gospod inšpektor," ga je prekinil opat, "ako se vam bo zdelo umestneje, da bi stanovali drugje, ne bom ugovarjal —"

za sedaj pa vas moram prositi, da ostanete naš gost. Nihče — niti oče pripor — ne ve, da sem vas jaz pozval semkaj. Vsled tega tudi nihče ne ve, kdo ste."

"Hvala vam, prevzvišeni! Vsekakor pa moram na kolodvor po svojo prtljago. Ko se vrnem prečitam spise, ki ste mi jih izročili."

"Po prtljago pošljemo kakega brata-laika. Le oddajte listek očetu-gostitelju. Večerjali bomo čez uro. Pa pridite, izročim vas očetu-gostitelju, ki bo skrbel za vas."

V klavzuri so srečali meniha, ki se je mirno sprehajal po hodniku. Na znamenje opata se je približal.

"To je Don Massey," naš očetu-gostitelju, je dejal opat smehljaje se, "in zdi se mi, da vaš rojak, gospod Gilmartin. Izvolite pokazati gospodu Gilmartinu sobo, oče Massey — a pozneje pridite k molitvi."

Oče Massey, ki je bil enako krepko postave kakor Gilmartin sam, je podal gostu roko ter ga odvedel po stopnicah v sobo, v kateri je bilo prijetno zakurjeno. "Tu je tvoja celica, sinko," je dejal zvito. "Malo gorje je tu nego v moji, pa saj si si izvolil lonce polne mesa, mesto da bi nadaljeval z bogoslovnimi študijami."

Gilmartin je obstal in pogledal meniha. "Menda me vi, oče, poznate, a jaz se vas ne spominjam."

Oče gostitelj se je prijazno nasmehljaj: "Nikakor nisem mislil, da me spoznaš, a jaz sem te, čim je oče opat imenoval tvoje ime. Bil sem namreč posvečen v mašnika, ko si ti končal prvo leto novicijata."

"Mar v Maynoothu?"

"I, kje neki pa! — Sedaj pa moram iti. Prišel bom po vas pred večerjo — a da ne pozabim, kje je vaša prtljaga? Na kolodvoru?"

Gilmartin je priklimal ter mu izročil prtljažni listek. Čim se je oče Massey odstranil, je Gilmartin sedel k peči ter začel čitati listine, ki mu jih je izročil opat. Vsebovale pa niso nobene-ga važnejšega podatka, ki bi ga ne bil že župnik sporočil podkomisarju Rocheju. Povdarjeno je bilo le dejstvo, da sta vsaj dva brata, ki sta izginila, imela navado izprehajati se ob večerih po samostanskih vrtovih. Čim je Gilmartin končal s čitanjem, je sklenil, da si mora vrtove takoj ogledati. Vendar je takoj uvidel, da tega ne bo mogel danes, ker se je že začelo temniti. Vrnil se je tedaj k listinam. "Prava pravcata vojaška preiskava," se je nasmehnil. "Stavim, da je opat nekaj služil v armadi." Baš ta trenutek se je zopet oglašil veliki zvon. "Najbrže večer."

ja. V resnici sem tudi lačen!" Se ni pospravil listin, ko je že potrkal na vrata oče-gostitelj.

"Mislim," je dejal prečistiti, medtem, ko si je Gilmartin pred zrcalom vihal brke, "da ste prišli radi izginotja naših bratov-laikov. Zdi se mi tudi, da so mi dejali, da ste jako ugleden policijski uradnik."

"Preveč veste, oče Massey" se je smejal Gilmartin; "Oče opat mi je baš prej zatrdil, da nihče tu ne ve, kdo sem."

"O, oprostite! Razumem! Tajnost tedaj?" je vzkliknil oče Massey. "Bodite prepričani, da tega nihče ne izve iz mojih ust. — Ali ste gotovi?"

Gilmartin je priklimal ter sledil menihu v obednico. Tu so menihi stali s prekrizanimi rokami, čim pa je oče-gostitelj pospremil gosta k mizi, so odmolili zahvalo ter posedli za mizo.

Gilmartin je s svojega sedeža lahko opazoval vse. Opat je sedel na vzvišenem prostoru sam zase. Miza za goste je bila tik opatove. Pri steni je sedelo kakih trideset očetov-benediktincev, a na drugem koncu sobane pa kakih dvanajst novincev. Da so to novinci, se je Gilmartin prepričal, ker so nosili škapulirje, ki so segali le do kolena. V sredini sobane pa so sedeli pri mizi bratje-laiki, ki so bili oblečeni v rjave kute. Stregla sta pri mizah vsem dva brata, ki sta imela preko črne obleke, še bele predpasnike. Gilmartin je zapazil, da je bila njegova večerja bolj obila in finejša nego ona, ki so jo dobili samostanci. In tudi oče gostitelj je sam vstal izza mize, da je gostu postregel. Samostanci so pili med obedom vodo. Gilmartinu pa so postregli z vinom. Gilmartin je le napol poslušal očeta, ki je med obedom glasno molil, zato pa je posvetil ves čas, da čim natančneje prouči obrazce samostancev. Prišel je do sklepa, da so kaj različnih narodnosti. Čim je bil obed končan in

so menihi odpeli običajne molitve, je Gilmartin takoj sledil opatu iz obednice. Za njima so šli tudi drugi. Don Chavasse je odvedel Gilmartina v klavzuro ter vprašal: "Ali ste prečitali listine?"

"Da," je odvrnil Gilmartin. "Vendar pa nisem mogel najti nikakih novih okolnosti. Uporabil bi rad priliko, da vam stavim par vprašanj."

"Izprehajajva se todi," je predlagal opat. "Vprašajte me karkoli. Ako vam lahko dam pojasnila, sem vam drage volje na razpolago. In če ne bova končala do ure molka, se ne bom obotavljal kršiti samostanskega pravila."

"Predvsem bi vas prosil," je dejal Irec, "da pogledate tole." Pri tem je Gilmartin izvelkel iz žepa fotografijo ter jo dal opatu.

"In?" vpraša opat.

"Prevzvišeni, tedaj ne poznate osebe na sliki?"

"Ne. Zdi se mi, da je obraz mrtveca, vendar pa ga jaz ne poznam."

(Dalje prihodnjič)

Aug. Kollander Co.

(poprej Mihelich Co.)

6419 St. Clair Ave.
v Slov. Nar. Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekmorske parnike;

POŠILJA denar v staro domovino točno in po dnevnih cenah;

IZDELUJE vsakovrstne notarske listine kakor: izjave, kupne pogodbe, pooblastila in testamente

GENE ZMERNE.
POSTREŽBA TOČNA.
POSLUŽITE SE TEGA
SLOVENSKEGA
PODJETJA

NAZNANILO

NAZNANJAM, DA SEM ODPRI

KONFEKCIJSKO TRGOVINO

kjer bom imel v zalogi vse potrebščine, ki spadajo v konfekcijsko trgovino, ter tudi nekaj grocerije in drugo. Se priporočam v obilen poset rojakom.

R. BLATNIK
6304 St. Clair Ave.



Poslužite se domačega podjetja, ki je v resnici tudi priznано kot
NAJVEČJI, NAJBOLJ MODERNI FOTOGRAFIČNI ATELJE V DRŽAVI OHIO
Odprto vsaki dan.

Ob nedeljah odprto od 10. zjutraj do 4. popoldne

BUKOVNIK STUDIO

6405 ST. CLAIR AVENUE Telefon: Henderson 5013

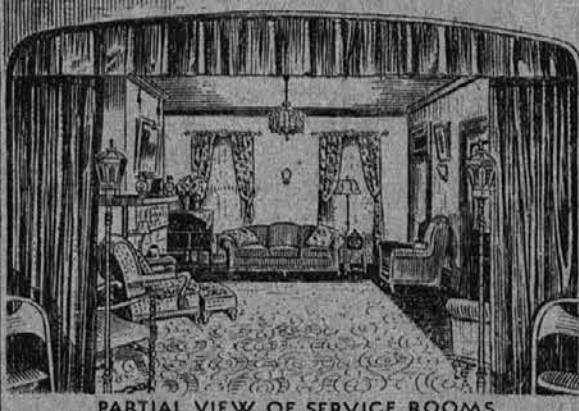
A. J. ŽUŽEK ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 3038
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J

Udobnost bolnikov

je gotovo v prvi vrsti vsakemu v mislih, kadar se pokliče za invalidni voz. V tem oziru smo mi storili vse v naši moči, da smo napravili naš invalidni voz kar najudobnejši.

Najsi smo poklicani v vsak okraj mesta ali predmestja, naše cene so tako nizke kot vsake druge.



PARTIAL VIEW OF SERVICE ROOMS

AUGUST F. SVETEK FUNERAL DIRECTOR

478 EAST 152ND ST.

KENMORE 2016



Naznanilo in Zahvala

Potrtega srca v globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, znancom in prijateljem, žalostno vest, da je po mukopolni bolezni, prevlečena z svetimi zakramenti za umirajoče v Bogu za vedno zapala naša ljubljena soproga, hči, mati in sestra

Antonija Jerele

ROJENA KRAJŠEK

Rojena je bila dne 10. decembra leta 1885. v Moravski gori, Sv. Križ pri Litiji. Poleg tukaj žalujoče družine zapuša v stari domovini mater, sestro in dva brata. V Ameriki pa enega brata in sestro. Umrla je 10. marca ob 9 uri zvečer, ter bila pokopana po cerkvenem obredu, dne 14. marca ob 10 uri dopoldne na pokopališče Sv. Pavla. Pokojnica je bila članica društva "Maccabees Collinwood Hive št. 283," društva "Blejsko jezero št. 27 S. D. Z." in Slovenske ženske Zveze, podružnica št. 10. "V Ameriki je bivala 22. let.

V dožnost si štejemo na temu mestu se najlepši zahvaliti obilnim darovalcem cvetja, ki so ga položili na mrtvaški oder rajne, ter stem pokazali veliko sočutje ob bridki izgubi nenadomestljivega bitja. Izraz iskrene zahvale naj prejmejo za poklonjene vence sledeča društva, družine in posamezniki: Društva: Maccabees Collinwood Hive št. 283, Blejsko jezero št. 27 S. D. Z. in Slovenska ženska Zveza podružnica št. 10. Družine: Urban Praznik, Anton Krajšek, Anton Praznik, Vinko Peskar, Joseph Ulle, John Omerza, Anton Kolenc, Frank Marinič, Joseph Hribar, Anton Kordon, Frank Božič, Andrej Možina, Agnes Beck, Frank Jelerčič, John Struna in Rudolf Orel. Posamezniki: Mr. in Mrs. C. G. Podjed, Mr. Anton Jerak in Mr. in Mrs. Joseph Miklavčič.

Naš izraz najlepše zahvale naj prejmejo obilni darovalci za sveče maše, katere se bodo brale po pokojnici po raznih cerkvah. Prijateljski darovi namenjeni za dušo rajne so nam bili v dokaz, kako je bila pokojnica, priljubljena in visoko cenjena. Obilni darovi so nam bili ob času bridke izgube v veliko tolažbo in sočutje. Našo zahvalo naj prejmejo sledeče družine in posamezniki: Družine: John Struna, Anton Krištof, Frank Kovačič, Mrs. Trentel, Louis Suštar, Ernest Vodnik, John Lukanc, Anton Kordon, Jos. Hribar, Blaž Pirnat in Mr. D'Amato. Posamezniki: Mr. Frank Hren, Mr. Peter Bukovnik, Mr. Anton Beck, Mr. in Mrs. Joseph Vene, Mr. Joseph Brunna, Mrs. Mary Urbas, Mr. John Beck, Mrs. Emalija Podjed, Mr. in Mrs. Joseph Mertel, Mr. in Mrs. Louis Gliha, Miss Louise Možina, Mr. in Mrs. Frank Ulle, Mr. Anton Tomle, Mr. Anton Mastek, Mrs. Josephine Živoder, Mrs. Frances Modec, Mr. in Mrs. Ladiha, Mr. Louis Štrukel, Mr. George Turek, Mrs. Mary Bukovnik, Mrs. Vera Champa, The Richman Girls Coat Shop No. 2. in The Richman Girls Vest Shop No. 2.

Našo zahvalo naj v veliki hvaležnosti prejme Mrs. Marija Praznik za izdatno veliko in brezplačno pomoč v hiši žalosti ob težkih dnevih nenadomestljive izgube.

Dolžnost nas veže, da se iskreno zahvalimo Rev. M. Slajetu za opravljene cerkvene obrede in pogrebniemu zavodu August F. Svetku za lepo urejen pogreb in vso postrežbo.

V globoki hvaležnosti naj bo na tem mestu izrečena najlepša hvala vsem, ki so dali brezplačno avtomobile na razpolago in vsem tistim, ki so rajno prišli kropiti, ter jo spremili na pokopališče k večnemu počitku. Končno iskrena hvala vsem za vse, ki so nam kaj dobrega storili in nas tolažili ob času žalostnih dni v hiši.

Nepozabna žena, naša dobra in nenadomestljiva mama, odšla si od nas v prezgodnji grob, kjer te krije tuja zemlja. Pustila si nas v solzah tavati za Tvojimi spomini. Naše stopinje iščejo Tvoje dobro srce — in mi Tvoji otročiči iščemo Tvoje sence. Komaj smo pričeli spoznavati, kaj si nam bila, — že smo občutili, gorje — in zgubili to, kar smo na svetu najbolj ljubili.

Naša srca so polna žalosti in tuge. Draga žena in ljubljena mami, kličemo Ti ob svežem prezgodnjem grobu: Spavaj spanje pravičnega in mati zemlja naj Ti bo lahka odeja do svidenja nad zvezdami.

Žalujoči ostali

IGNACIJ JERELE, soprog;
ANTONIJA, hčerka; ALBERT in JIM, sinova.

Cleveland, Ohio, 25. marca, 1932.